

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

**ІV ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**20 – 21 жовтня 2022 р.
м. Одеса**

УДК: [316.334.2:330.3]:316.64-053.6(477)

Актуальні аспекти соціально-економічного розвитку України: погляд молоді. Матеріали IV Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції 20-21 жовтня 2022 року. Одеса: Одеський національний технологічний університет, 2022. – 147 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України з погляду молодих вчених. Були дослідженні теоретичні аспекти та запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Науковий редактор Іванченкова Л.В. - д-р екон. наук, професор, в.о. директора ННПЕіМ ім. Г. Е. Вейнштейна ОНАХТ

Редакційна колегія:

Агеева І.М. – к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. – д.е.н., проф., Купріна Н.М. – д.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. – д.е.н., проф., Павлов О.І. – д.е.н., проф., Седікова І.О. – д.е.н., проф., Ніколюк О.В. – д.е.н., проф., Козак К.Б. – д.е.н., проф., Соловей А.О. – к.і.н., доц., Згадова Н.С. – к.е.н., доц., Маркова Т.Д., – к.е.н., доц.

Матеріали додаються за оригіналами рукопису

Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст та сутність наданих матеріалів

СПЕЦИФІКА ТА ШЛЯХИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Щидовар О., здобувач СВО «Магістр» ф-ту ММтаПА
Науковий керівник – д.е.н., професор Седікова І.О.
Одеський національний технологічний університет

Криза та війна вплинула на найбільш продуктивні види інвестицій, а саме на інвестиції з нуля в промислові та інфраструктурні проєкти. Економічне відновлення після закінчення тотальної війни, розв'язаною Росією проти України, потребуватиме фінансування. Фінансування може надходити за рахунок допомоги міжнародних фінансових установ та фондів або як інвестиції в певні українські бізнес-проєкти. Основна увага зараз приділяється процесу відновлення. Але проблема полягає не тільки в тому, щоб перезапустити економіку, а й у тому, щоб відновлення стало більш стійким та здатним краще протистояти майбутнім викликам. У світлі масштабів та різноманіття проблем нам необхідний послідовний політичний підхід, що дозволяє заохочувати інвестиції, знаходити баланс між стимулюванням інфраструктури та промисловістю, вирішувати завдання реалізації планів відновлення. Разом з тим українське законодавство лімітує надання такої допомоги в умовах воєнного стану. Тому саме для забезпечення комерційного фінансування Верховна Рада внесла зміни до Закону України «Про інвестиційну діяльність» щодо підтримки виробників та залучення іноземних інвестицій під час воєнного стану [1]. Документ передбачає підтримку економіки країни «в умовах воєнного стану з урахуванням основних експортних груп, що дозволить підтримувати виробників і максимізувати валютні надходження України, надаючи певні преференції іноземним інвесторам» [1]. Законопроект створює певну «правову базу» – спеціальні інвестиційні проєкти (ІП) держави для підтримки приватних компаній в умовах воєнного стану. У свою чергу виникла гостра потреба формування нового механізму та принципів фінансування інвестиційної діяльності на всіх рівнях.

У законі України «Про інвестиційну діяльність» зазначено що «інвестиційний проєкт – це комплекс заходів (організаційно-правових, управлінських, аналітичних, фінансових та інженерно-технічних), визначених на основі національної системи цінностей і завдань інноваційного розвитку національної економіки та спрямованих на розвиток окремих галузей, секторів економіки, виробництв, регіонів, виконання яких здійснюється суб'єктами інвестиційної діяльності» [2].

Васіна Г. О. розглядає інвестиційний проєкт, як комплексну систему «вкладення грошових коштів у реальне виробництво, яке наведене у вигляді системи взаємопов'язаних у часі і просторі та об'єднаних з ресурсами заходів і дій, що виконуються з метою його реалізації» [3]. Тарасюк Г. М. під інвестиційним проєктом розуміє «сукупність документів, що характеризують проєкт від його задуму до досягнення заданих показників ефективності й обсягу, що включають передінвестиційну, інвестиційну, експлуатаційну і

ліквідаційну стадію його реалізації» [4]. У працях Савчука В. П. дана категорія визначена як спеціальна пропозиція, оформлена за чинними вимогами та міжнародними стандартами стосовно зміни напрямку діяльності підприємства, для досягнення певної мети [5,6].

Література

1. Струкова К. Допомога для відбудови: у що та як вкладати гроші під час воєнного стану. URL: <http://surl.li/cmuyon>
2. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18 вересня 1991, № 47.
3. Васіна Г. О. Фінансова діагностика і оцінка проєктів. К., 2014. 447 с.
4. Тарасюк Г. М. Управління проєктами: навч. посіб. К.: Каравела, 2009. 320 с.
5. Савчук В. П. Оцінка ефективності інвестиційних проєктів: навч. посіб. К.: Либідь, 2014. 659 с.
6. Майорова Т. В. Інвестиційна діяльність: підручник. К.: Центр учбової літератури, 2009. 472 с.

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

**Пакуленко О.В., здобувач СВО «Магістр» ф-ту ТЗіЗБ
Науковий керівник – д.е.н., професор Басюркіна Н.Й.
Одеський національний технологічний університет**

Україна за останні 5 років накопичила свій агропромисловий потенціал і перетворилась на потужну аграрну країну. За роки незалежності врожайність зернових культур в Україні зростає втричі, що свідчить про збільшення вагомості експортного потенціалу країни.

Проте події 24 лютого 2022 року змінили напрямок розвитку експортного потенціалу та примусили задуматись про продовольчу безпеку країни. Відповідно даних статистики Міністерства сільського господарства США, до війни Україна забезпечувала 46 % обсягів соняшникової олії від світового експорту, 17 % експорту ячменю, 12 % – кукурудзи та 9 % – пшениці на світових ринках зерна. Під час війни дані потоки продовольства були порушені через постійні обстріли зернових терміналів та замінування морських шляхів.

Відповідно до аналізу NISS, умовно 22 % сільськогосподарських земель України, зокрема 28 % озимих та 18 % ярих культур, знаходяться під тимчасовим контролем Росії [1]. Це свідчить, що потенційно Україна вже їх втратила. Так як зернові ярі та соняшник вирощують переважно на Півночі та Заході, а озимі культури – на Півдні та Сході, тому, відповідно, і втрати останніх є більшими.

Зменшення обсягів виробництва та реалізації сільськогосподарської